I. évfolyam. 53. szám. Zomborban 1882. évi julius 2-án.

ELŐFIZETÉSI DÍJ,
helyben házhoz hordva:
Egész évre . . 8 frt.
Fél évre . . . 4 „
Negyed évre . . 2 „

Hirdetéseket és nyilttérí közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

Kiadó hivatal:
Nadasch, Muzsik és Partlics könyv- és könyomdájukban a városház épületben, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI és SZÉPIRODALMI KÖZLÖNY.

ELŐFIZETÉSI DÍJ,
vidékre postán küldve:
Egész évre . 8 frt 60 kr.
Fél évre . 4 „ 30 „
Negyedévre 2 „ 15 „

Hirdetéseket lapunk számára a fővárosi valamint minden nagyobb külföldi hirdetési irodák elvállalnak.

Szerkesztőségi iroda:
Sötét-utcza és a csendes-utcza sarkán, Hofeneder-féle házban hová minden a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.
Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el. Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelenik minden héten kétszer: Vasárnap és Csütörtökön.

Szerkesztövel értekezhetni: naponta délelött 11 órától 12-ig.

Egyes szám ára: 10 krajczár.

Minden csötörtöki számhoz egy félivre terjedő könyvalakjában nyomott „regény-csarnok“ csatoltatik melléklet gyanánt.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS

a

„ZOMBOR és VIDÉKE“

1882. évi

harmadik évnegyedére.

Van szerencsénk t. előfizetőink szives tudomására hozni, hogy a jelen számunk ez évnegyedben utolsó, s julius hó 1-ével uj előfizetési negyed kezdődik. Tisztelettel kérjük mindazokat, kik még első vagy másodévi előfizetéseikkel is hátralékban vannak, ezuttal azt kiegyenliteni s egyszersmind az uj negyedre járó előfizetési dijakat is beküldeni sziveskedjenek, miután minden lap csak elő s nem utófizetésekből képes anyagi szükségleteit fedezni.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

helyben házhoz hordva:

Egész évre	8 frt.
Fél évre	4 frt.
Negyed évre	2 frt.

Vidékre póstán küldve:

Egész évre	8 frt 60 kr.
Fél évre	4 frt 30 kr.
Negyed évre	2 frt 15 kr.

A kiadóhivatal.

Az érdem.

A mire az tesz szert legtöbbször, a ki vajmi keveset fáradott érte, s az nem nyeri el, a ki verejtéke árán akarja kiküzdeni. Ez az érdem.

Egy muló édes érzet, hogy a mit önzetlenül tettünk, arról mások is tudomást szereztek, s készségesen elismerik.

Elvégre is egy kis hiuság.

Mert mi szükség az önzetlen fáradozást elismerni? . . . Nem elismerés-e az önmagában? — Mi szükség a nemes tettet megkoszoruzni? Nem koszoruzza az meg önmagát? — Mi szükség a becsületre érdemkeresztet akgatni? . . . Nem legszebb érdemkereszt-e maga a becsület? . . . De miként nem lehetséges, hogy az emberiség végkép kilépjen az előitéletek homályából, miként nem létezett még előitélet nélküli ember, ugy nem akad olyan ember se, a kiben a hiuság az a szikrája meg ne legyen, a mely szomjuhozza érdemei elismerését.

És éppen azért nehéz elvárni azt az időt, a midőn érdemeink elismertetnek, mivel minden ember lelki szemei előtt egy ilyen várva-várt időpont lebeg, mely az ő érdemeinek elismertetését meghozandja, s csak nagy nehezen adhatja reá a fejét, hogy másnak már előbb kiadja azt, a mire ő bizonytalanul várakozik.

Hogy ne lenne meg az emberben az a hiuság, mely eped az elismerés után, ha semmi sem oly nehezen érhető el, mint éppen az elismerés.

Az érdem azonban kétféle.

Valódi és csak képzelt. Van ember, a ki valóban érdemeket szerzett, ha soha se adták is ki neki, de van fokép sok olyan ember, a ki elmebeli fogyatkozásból azt képzeli, hogy neki az emberiség még valamivel tartozik, a mit ki nem adott.

Azután van kétféle érdem-elismerés.

Az egyik igazi, a másik affektált. Például mikor a talmi nagyságok előtt hódol a pulya tömeg, s farkcsóváló alamuszisága pökhendi szolgaiságával valamely esetleges jutalmat vél hódoló nyilatkozatáért kapni, s a képzelt nagyság büszkén veri mellét, azt hive, hogy neki a közvélemény nyujtotta át az elismerés babérkoszoruját . . . vajjon nem nevetséges látvány-e ez?

Ellenben, mikor az igénytelen, szerény, soha senkitől sem követelő, de más irányában mindig elismerő, sokat fáradott férfiu szerény hajloka előtt jelenik meg a tömeg, s azt kiáltja: Légy üdvöz, nagy férfiu! Légy üdvöz, te, a ki eltürted, hogy annyi ideig lenézzenek, félre lökjenek, kigunyoljanak s még csak arra se méltattak, hogy kalapot billentsenek előtted, — légy üdvöz te, a ki fáradtál a közjóért, a népért, a hazáért, az emberiségért, és senki se jutalmazta soha fáradozásod, hanem mig tőled az érdemet elvitatták, addig ebként osont tova a jutalom-konczczal az, a ki tudott a nagyoknak hizelegni s az alamuszság gyalázatos pofáját fölvenni. Te légy üdvöz, a ki nem kérted az elismerést, nem törödtél a gunnyal, nem csüggedtél a bántalmak közepett, s örök küzdelem közt az anyagi akadályokkal, rendületlenül megálltad helyedet! Az ilyen érdem valódi, s az ily elismerés jól esik.

Vajjon jól esik-e az az elismerés, melyet a paraziták adnak? Vajjon mit gondol az a buta fő, melyet a szerencse még ostobább szele valahová a magasba tolt fel, mit gondol akkor, mikor körül állják a hizelgők s dicsőséggel árasztják el? Vajjon azt gondolja-e, hogy ő megérdemlette a hizelgést? Nem! Hanem, hogy mennyibe kerülhet ez neki, ha még sokáig igy tart?

Mert a valódi érdem elismerése ingyenes,

A „ZOMBOR és VIDÉKE“ TÁRCZÁJA.

Panasz és vigasztalás.

Itt időzni élvezet
Esti lég hüsében:
Hogy dübörg a kis malom
Néma völgy ölében,
És patakcsa folydogál
Fákkal átölelve.
Órahosszat itt ülök
S nézek elmerengve.

Még a kis virágnak is
Szóra nyilik ajka,
Bus panasz közt felsóhajt,
Kis fejét lehajtva:
„A tövisKés rózsaszáj
Csókja szurt meg engem!
Halni most, mikor szivem
Felgyult szerelemben!“

Hallja ezt a fülmile
S mond: „Nyugodj meg szépen:
Egyszer ugy is elviritsz,
Igy van az ez élten!
Jobb, ha megreped szived
Rózsaszáj csókjától,
Mint, ha ég reménytelen
S hervadoz — magától.“

Cziglányi Béla.

Dal.

— Joanović után. —

Nem nap az a menny azurján,
Mely sugárit hőn kitárja,
Hanem fönn a kék ükörben
Arczod fénylik, lényed bája.

Ó ne hidd, hogy fényes csillag,
Mely ugy csillog enyhe éjjel,
Az angyalkák nagy kivánesin
Rést törtek s rád néznek kéjjel.

Az a sarló nem az uj hold.
Az ég magán sebet tépett
Mit ér fényes mennyországa
Ha nem birhat benne téged.

Izsó.

Fürdői levél.

Gleichenberg, junius hó.

Tudom, hogy nem beszélek ujdonságot, ha III. Napoleon idejéből beszélek el egy kis jellemző adomát. — Midőn a párisi kofák küldöttségileg tisztelegtek Lulu herczeg születése alkalmából a császárnál, ez bevezette az egész küldöttséget a kis csecsemő ágyához és végig csókoltatta azt a nemes küldöttség minden egyes tagjával. — Mindenki tudja, hogy ez a tény a kis trónörökösnek meg nem ártott, mindenki tudja, hogy ez öt nem gátolta volna a trónralépésben. — — — — Ez jutott eszembe, midőn ide megérkezve, az én „szobaleányom“ a nyakamba borulva, hálát adott az „egyedül Üdvözitőnek“, hogy megengedte a boldog viszontlátást. No lám, még végig sem mondottam a mondókámat és már is mily gunyosan mosolyog a nyájas olvasónő. Pedig mily ártatlan ölelkezés, mily tiszta önzetlen szeretet! Mert tetszik tudni a „Frau Háni“ ez a szobaleányok „Alderman“-ja, ez a hölgy az én számitásom szerint mindenesetre több a hetven esztendőnél. Megcsokolt; — nem tagadom, sőt büszke is vagyok reá, mert ha nem volnék büszke reá — mégis csak megcsókolt, — és azután eszembe jutott III. Napoleon, ki a fiát kofák által csókoltatta meg. — A különbség az, hogy a császár oda nyujtotta a fiát csókra, mig én egy pillanatnak lettem — áldozata, — tehát még én vagyok előnyben.

A fürdőidény — oh a nyelvőrök legyenek szegény bünös lelkemnek irgalmasok — tehát a fürdő é v a d megindult. Stiria e nemes gyöngyében, összegyültek a beteg tüdők és torokbajosok üdülést keresni. — Megtalálják-e? Ki tudja! Oh de annyi tény, hogy az ki reményének révén képzeli magát, itt visszanyeri bizalmát, — itt ujra él. — Senki sem akarja elhinni, hogy a halálje lőltje, mert itt látja a természet csodaszépségeit és azoktól örökbucsut venni senki sem akar. Hogy kik vannak itt? Legtöbbnyire magyarok. Vagy háromnegyed része az összes vendégségnek magyarokból áll, — egy negyed része osztrák vegyest lengyelekkel, oroszokkal. — Van nehány olasz, török sőt angol és amerikai is.

A kik nem nehéz betegek, azoknak sokféle szórakozás is kinálkozik. Rendkivül szép kirándulási helyek vannak. — Itt van a Berchtoldstein kastély, Sefet pasa, a számüzött egyptomi miniszter birtoka. — Óriási kincsek vannak felhalmozva festmények és régiségekben. Most ugyan miután ő exerciájának sok a vendége, be van szüntetve a látogatás. — Rendkivül szép kilátás

de a hamis megdicsőités tömérdek pénzbe kerül. Erről lehet a kettőt egymástól megkülönböztetni.

A Kabalah,*)

vagyis a héber nemzet mistica-tanáról bátorkodom beszélni; pedig mily nehéz olyan tárgyhoz hozzá szólani, a melyben jártasak nem vagyunk. Órizkedni fogok a tantheoriájából emliteni valamit, csak a gyakorlatból szerzett tapasztalatokról szólhatok, csak azon tan története s zászlóvivői életmódjának ecsetelésére szoritkozom; itt-ott azonban bátor leszek néhány elvet idézni s kimutatni, mily homályos s a zsidó vallás elleni dogmák rejlenek ezen tudományban.

A Kabalah szó szigoru értelmében szájhagyománybeli tan, a melyből a talmud kifejlodött. Jehuda Hanaszi (herczeg) 200. K. u. a Misnáht könyvbe szedte, ennek bővitése 300 évvel késobben Rav Asi által leiratott s e két mű összesen képezi a talmudot, mely a biblia magyarázatát s a szájhagyománybeli tant foglalja magában. Ugyan ezen századokban iratott meg a talmudisták által a mystikai tan, a mely mai napig Kabalah néven neveztetik, s ez az a tan, a melyről itt szólani akarunk. A mi ezen tudománynak nyelvét illeti, igen kételkedem, hogy valaha is élő nyelv lett volna, eredete ugyan a héber, de a legtökéletesebb héber tudós alig képes néhány szót belőle érteni. — A legelső előttünk ismeretes Kabalista könyv a Sohár, melyről azt állitják, hogy Simeon Ben Jakoá által iratott volna, mikor 13 évig a barlangban rejtőzködött.

Egy alkalommal (149. K. u.) ezen rabbi Hadrian császár ellen állitott valamit, minek következtében a rómaiak által kerestetett; ő futás által mentette meg életét és rejtekében, a barlangban irta volna hires Kabalistika könyvét. Ezen könyvről általában azt állithatjuk, hogy az abban foglalt tan több ember eszét elrabolta már, többeket letéritett vallásukról s több embert szerencsétlenné tett, kik anélkül boldog életet élhettek volna. Ugyan ezen okból a 17-ik században mindenki átokkal sujtatott, ki 30 éves kora előtt ezen tannal foglalatoskodnék.

Való-e, hogy Simeon ben Jakoá a Soharkönyv szerzője lett volna, az sok tudós által kétségbe vonatik, s valóban ily jámbor egyén nem irhatott oly könyvet, mely már sok egyént tévutra vezetett. Több századon át nem is foglalatoskodott senki ezen tudománnyal, s ez vezethet minket azon véleményre, hogy e könyv egy sokkal későbben élő egyén által iratott, ki, hogy művének nagyobb sikert biztositson, azt másnak neve alatt adta ki. Ugy látszik, hogy a 13-ik századig igen kevés pártolója volt e tudománynak, s ha akadt is néha valaki, ki azzal foglalatoskodott, azt inkább időtöltésből mint elvből tette. Csak a XVI. század kezdetén mint ritka üstökös tünt fel Molcho Salomo, ki 20-ik évében a keresztyénségből a zsidóvallásra tért át, portugali származásu, szülei a keresztyénségre kényszeritettek s házuknál Molcho a héber-nyelvben s a misticustanban beavattatott s ezen utóbbi tudományt annyira megkedvelte, hogy az mint kedvencz foglalkozása egész életét betölté. Képzelődésében ő a Messiás hirnökének adta ki magát s jóslatokat mondott. VII. Kelemen pápánál mint eretnek bevádoltatott. — Ennek előre jósolta Roma városának nagy veszélyét, mely ugyan ezen év alatt a Tiber folyó által fenyegetni fogja, továbbá Lissabon város pusztulását földrengés által s miután mind a két jóslat beteljesedett ő mint szent ember s jós tiszteltetett s szabadon bocsáttatott. Saját személyére ő előre jósolta, hogy ő 32-ik évében lehet méltóvá égő áldozatul Istennél bemutattatni s valóban másodszori fellépésénél az inquisitió kezébe került; ekkor beteljesedett kivánata mint égő áldozat lehelte ki életét.

VII. Kelemen pápa által történt szabadon bocsájtatása után Molcho Palestinának vette utját s Safet városában három évet töltött Simeonben Jakoá sirjánál. Itt kötött barátságot a nálánál sok évvel idősb Káro Joseffel, a ki 40 évet szentelt életéből a talmud-szabályok összegyüjtésére, mig hitsorsosainak codexet szerkesztett, mely még mai napig is Israel népének összetartó kötelékét képezi s máiglan minden vallási kérdés annak elve szerint oldatik meg. Ezen hires rabbi Molcho által a mysticismusba bevezettetett, de látszik, hogy az öreg tanitvány nem volt oly fogékony a mysticismus iránt, mint mestere. Ő is vágyódott a vértanui halál után, de ő abban nem részesülhetett, s mint öreg rabbi halt el Palesztinában.

Molcho felől a zsidónép szentül azt hitte, hogy ő képes leszen a Messiást elhozni, s a népnek mint szabaditót mutatni be. Üstökös csillag volt ő Israel egén, feltünt, ragyogott, de nemsokára nyomtalanul elveszett.

*) Mutatvány egy zsidó történetbuvár művéből. Szerzőnek több ilynemű kiadatlan műve van, azonban körülményei nem engedik meg, hogy nyilvánosságra hozza. A jelen mű sem éppen érdektelen kulturhistóriai szempontból, de hosszadalmassága folytán nem hozhatjuk. Szerk.

KÜLÖNFÉLÉK.

Bezdánban dr. Haynald Lajos bibornok-érseket nagy pompával fogadták. A bezdáni elöljáróság s a polgárok lobogókkal indultak a Dunához, előttük egy 27 tagból álló banderium lovagolt, később megyei alispán s több zombori ur is odaérkezett. Tiz órakor az alispán s többiek az Alexandra gőzkompon a gőzhajóállomásig mentek s ott várták be Ő Emját, a ki fél tizenegy órakor megérkezett a Ferdinand Max gőzhajón Schön Lajos titkárja s Berényi prépost kiséretében. Az alispáni üdvözlő beszéd, a válasz s bemutatások után ugyancsak az Alexandrán a gőzkompállomásig, s onnan Bezdánba mentek, hol az érsek — mint tudjuk — gyönyörü beszédet tartott. Midőn a menet ismét megindult, Roheim Károly ur háza előtt Ő Emja megállott, hol Roheim Frida k. a., Roheim ur bájos és szellemdus leánya egy diszes csokrot nyujtott át neki, melyet az egyházfejedelem szivélyesen megköszönt. A bezdániak egészen a bezdáni csárdáig kisérték Ő Emját.

Ovatos párbajvivó. A jelenlegi párbajos időben eléggé korszerü lesz egy eset elbeszélése, melyben Saint-Beuve hirneves iró játszotta a főszerepet. Ő akkor a „Globe" munkatársa volt s a lap egyik részvényesével összeszólalkozott, minek eredménye kihivás lőn. Amidőn a felek megjelentek a szinhelyen az eső csak ugy szakadott. Saint-Beuve nem volt hajlandó a helyzet komolysága daczára sem letenni ernyőjét. Hiába intették még a legkomolyabban, kezébe adták a pisztolyt, még akkor se tette le esernyőjét. „Uraim! megölhettek engem, de hogy a becsületért náthát kapjak, arra nem kényszerithettek!" S ugy is váltottak négy lövést eredménytelenül, a golyók még csak az ernyőt sem találták. Az ellenfelek engesztelődve nyujtottak kezet egymásnak és Saint-Beuve esernyője alatt vitte a kocsikig a részvényest.

A zombori magyar olvasó-kör emelendő saját lakházát a r. kath. templommal szemközt még ez évben fogja tető alá tétetni.

Ó-Szivaczon a nagyvendéglő kerti helyiségében az „ó- és uj-szivaczi czéllövő és tekéző-egylet" által junius hó 29-én rendezett dijazott czéllövészet, tekézés és tombolával egybekötött zártkörü kerti-ünnepély fényesen sikerült. A zöld galyakkal és számos zászlókkal dekorált kert már a megnyitáskor — d. u. 5 órakor — igen meglepő látványt nyujtott kitünő izlésről tanuskodó s nagy ügyességgel összeállitott szinpompája által. Esti kilencz órakor pedig midőn a külön e czélra készitett diadalivek és száz meg száz lámpionok világitottak: az ünnepély fénye tetőpontját érte el. Bátran emlithetjük, hogy a vidéken még alig-alig rendeztetett az ujabb s fokozott igényü kor kivánalmainak egy minden tekintetben megfelelő nyári mulatság. Az egész rendezőség, de különösen annak elnöke: Ribiczey Béla t. szolgabiró ur, és pénztárnoka: Zányi Kálmán aljegyző ur páratlan ügybuzgalommal hatottak oda, hogy az est fényét ily magas fokra emeljék. — A dijtekézés és czéllövés befejezte után: esti 9 órakor kezdődött s pompás hangulat mellett folyt le a vacsora, mely alatt Kármán Sándor helyb. ügyvéd ur sikerült lelkes szavakban emelt poharat a fentnevezett rendezőkre. Ribiczey ur pedig csattanós toasztot mondott az ó- és szivaczi intelligens közönségnek — a társadalmi élet fokozása szempontjából való — barátságos egyesülése és amalgans állására. Vacsora után a tombola s ez után következett a tánez, mely kivilágos — kiviradtig, hajnalpiros kukurikuig tartott s fesztelen pompás hangulata által, még a higgadtabb vérü néző közönséget is a lelkesültség magaslatára emelte. A vigalmi bulletinekben már-már mindennapivá vált hölgykoszoru névjegyzékét itt mellőzendőnek tartjuk s csak egy szóval felemlitjük, miszerint mindkét Szivacznak szépségük és kedves modoruk által megyeszerte hiressé vált összes hölgyei teljes számban megjelenve az ünnepély tündérfényét kedves közremüködésük által kiválóan előmozdíták.

A zombori szinház épületén serényen dolgoznak és alapos remény van, hogy ez még az ősszel — a berendezést sem véve ki tökéletesen elkészül.

Batinán, a mult hetekben egy csordás vizet meritett a Dunából s e közben a kantát kiejtette kezéből s maga is utána esett. A szerencsétlen ott lelte halálát. Hullája nem találtatott meg.

Vasuti történet. B. tanár nejével megérkezett Halléba s innen tovább utaztak. De az utitáskát ott felejtették a váróteremben. — A tanárné ezért kiszállott

---

kinálkozik a Trautmannsdorf kastély ódon kerevetéről. Jó üveggel felfegyverkezve mértföldekre be lehet látni a csodaszép vidéket. — Hegy és rónaság festői szépségben váltakoznak, sőt hazánk szép határát is megláthatjuk.

Azután minden csütörtökön rendkivül érdekes (?) tombola is rendeztetik. Az utolsó sorsjáték alkalmával egy kosarat nyertem. Borzasztó jelkép, — bezzeg kár volt kifecsegni!

Kevésbé érdekesek az ugynevezett „Reunionok". Összegyülnek a fürdővendégek egy óriási teremben. — Egy számtalan lámpával ellátott csillár a padozat fényében visszatükröződik és emeli a tündéri fényt. — A terem falai körül helyet foglalnak a hölgyek, a hölgyek „mögött" a férfiak. — Egy „láttatlan" karzatról a keringő méla dallama tölti el a termet. — Az eddigi zugás suttogó csevegésnek enged tért, — az érdeklődés perczről-perczre fokozódik, mindenki várja a kezdet kezdetét, és mindenki ül a maga helyén. — Általános és élénk mozgás a hallgatóság vagyis a nézősereg közepette; — valjon honnan és miért ez élénkség? Képzeljék nyájas olvasóim egy pár tánczra kerekedett. Ki lehet e vakmerő pár? Oh, nem vendég, dehogy, — az iroda tiszt tánczol a könyvtárnok leányával. — A „négyest", mint mondják, négy pár tánczolta, tehát valóságos „négyes." Hogy minek rendezik a „Reunionokat"? Szokásból, nem gleichenbergi szokásból, hanem mert minden fürdőben rendeznek ilyen estéket.

Régen olvastam mar valami német aesthetikus jegyzetei között, hogy a hölgyek csak azt hallgatják el, a mit nem tudnak. — Megvallom, hogy én a nézetet nem oszthatom. — Édes anyám sohase nem mondja meg, hogy mi a „vastag" étel, hogy akkor is fogyasztjuk, ha az véletlenül nem tésztából van. — Hát belátják nyájas olvasónőim, miszerint a fenti megjegyzésért nem én, hanem ama névtelen német a felelős. De annyi tény, hogy ha a most elbeszélendő történetkét X. barátnőmre reá nem bizták volna — titok leple alatt, ugy én valószinüleg azt sohasem tudom meg. Nekem is csak sugva mondotta el és igy én is csak — titok leple alatt továbbitom. — Egy eljegyzésről van szó. — Egy Gleichenbergben kötött frigyről van szó. — Eljöttek üdülést keresni és boldogságot, örök üdvöt találtak. — A n. é. mamák ne higyjék, hogy reklám legyen ez, mert tény, elvitázhatlan, megtörtént tény, hogy M. R. kapitány eljegyezte magának Cs. özvegy de dusgazdag herczegasszonyt. — Mondják, hogy létezik korkülönbség és hogy a herczegnő nem a legszebben köhög. — No de ez sohasem hiba egy erőteljes ifju kapitány részére! A boldog pár sugárzó arczczal sétál a kutnál. Az ara nehogy a kapitányt féltékenységre ingerelje, ezután a „Konstantin" és nem az „Emma" forrásból iszik, mert az első — férfinév. Ez, kérem nem maliczia, ezt az én bizalomteljes barátnőm igy beszélte el, és én mint lelkiismeretes krónikás ép igy adom át a — halhatatlanságnak. Kivánjunk mi is boldogságot e tiszta, önzetlen (!) szerelemből kötött frigyre! Ez az utolsó mondat sem tőlem van, a szedő már kivülről is tudja, hogy minden hymenhir után ez következik.

A férfiaknak is — valami. Az egész csak egy kis kaviár iz, nem oly valódi kaviár, mint milyennel Csiky Gergely tuletette a közönséget. — Egy ifju, ki szereti anyját, kisérte ide és annak kizárólagos társalgását egy kissé egyhangunak találta, ismeretséget kötött egy román dámával. Miután itt a kúra leginkább csak hat hétig tart, ifju barátunk sietett czélhoz érni. — Naponta virágcsokor a szobába, egy thea-rózsa a szerető mellére. Mily boldog volt az ifju és mily — szeszélyes a hölgy. Egy napon éjjeli-zenére éhezett. — Oh, ha ő éjjeli-zenét kapna, rendkivül boldog volna, egy éjjeli-zenéért sokat áldozna. — Szegény ifju barátunk művész volt a kürtön és tudva azt, hogy a helybeli zene nem jár éjjeli zenét adni, kürtjét éjfél előtt karja alá véve, megjelent választottja ablaka alatt. — Andalitó dalokat fujt az ablak felé, a kösziklák is puhulni kezdtek. — A kösziklák igen, de a hölgy — elküldött egy zsandárért és a kürtölő urat bevezettette a hivatalba.—Itt igazolta ugyan magát és el is bocsáttatott azon határozott utasitással, hogy kora reggel hagyja el Gleichenberget, különben — — —. A dologban a legszebb az, hogy a hölgy tudta mi sors vár az ifjura, és igy megszabadult egy tolakodó gavallértól. — Egy kissé drastikus ugyan, de nagyon pikáns, — szóval kaviár.

Ha valami érdekes történetkét hallok, ismét elmondom.

König Hermann.

Naumburgban sürgönyözni, hogy küldjék a táskát Gothába. A sürgöny azonban sokáig tarthatott, mert a vonat a tanárné nélkül indult el Naumburgból. A tanár ur tehát leszállott Apoldában, hogy bevárja nejét. — Mikor a vonat, melyről leszállott, már javában robogott, akkor vették észre az utitársak, hogy a tanár ur ott feledte kalaptokját és napernyőjét a kocsiban. A legközelebbi állomásnál tehát feladták ezeket Gothába. — Igy esett meg az a furcsa eset, hogy a napernyő és a kalaptok Gothában, a tanár Apoldában, a tanérné Naumbargban, az utitáska pedig Halléban volt.

Julius hó 1-én kora reggel ismét antisemitikus plakátok függtek a zombori utczák falain, melyeket azonban a rendörség oly gyorsan tépetett le, hogy a város lakói közül is vajmi kevesen tudtak felőle. A plakát tartalmának főbb pontja az volt, „Keresztyének ne vásároljatok a zsidóknál.“ Az irályból kiérzett, hogy az eszme valami együgyü, tanulatlan sváb agyában fogamzott meg.

Találó felelet. Egy szabadelvü amerikai lelkész közelébb azt tanácsolta hitsorsosainak, hogy házaikra villámhárítót alkalmazzanak. Egy szenteskedő elszörnyüködött ezen és igy kiáltott fel: „Hát akkor mivel verheti meg az isten az embert?“ „Butasággal!“ válaszolt a lelkész.

Szóntai levelezönk a következő legnagyobb mértékben nyugtalanitó esetről értesit bennünket: folyó hó 25-én este a szóntai zsinagóga s 2 izr. polgár ablakait beverték s egy keresztyén polgárt, kinél izraelita lakott azzal fenyegették, hogy ha 3 nap alatt a lakost ki nem üzi, házát felgyujtják. A községi elöljáróság minderről értesülvén, két állitólagos tettest befogott, hogy néhány percz mulva szabadon bocsássa. A szolgabirói hivatal még a délelött folyama alatt staffeta által értesült a dologról, de daczára a belügyminiszteriumi körrendeletnek, mely a gyors s szigoru vizsgálatot követeli meg, a szolgabirói hivatal csak kedden délután ½ 3 órakor küldött két rendőrt, a kik eredménytelenül vonultak el, ugy járt a szerdán egy rendör kiséretében megjelent szakaszvezető is. A zavargás állitólag Apatinból ered, honnan egy Leitdecker nevezetü egyén Szóntára jött s a „Pardon“-féle korcsmában a zsidók ellen izgatott. Hogy a büntelen elkövetett zavargás mennyire elbizakodttá teszi a szóntaiakat, bizonyitja az hogy csötörtök éjjel Weisz Ignácz odavaló sütömester ablakait döngették, mire a nevezett az utczára jött s midőn a tettest megfogta, balkarja felső részébe egy mély szúrást kapott, ugy hogy még maig sem tudni, mily következményü lesz a sérülés. A szolgabirói hivatal erről is értesittetett, még azonban nem tudjuk, mit tett. De elvárjuk levelezönktől, hogy arról is értesitsen, hogy az esetleges mulasztást s abból eredhető balkövetkezéseket konstatáljuk.

A csákovári szolgabiró jelentést tett Rácz alispánnak, hogy csákovai lakos, Popovics Karolinánál nagy mennyiségü antisemitikus füzet van elárusitás végett. Az alispán legott sürgönyileg elrendelte az iratok lefoglalását s beterjesztését. A szolgabiró egyuttal azt is jelenti, hogy a füzetek zombori illetőségü **Sztanojevics**-től valók. Az alispán már a belügyminiszteriumnak beterjeszté az ügyet, s hihetőleg a nevezett izgató elfogatása is elrendeltetik.

Hymen. Schaffer Zsigmond kovili kereskedő eljegyezte magának a kedves s szeretetreméltó Schön Karolin kisasszonyt Zomborból.

Bezdánból irják lapunknak: Az ugynevezett sebes fokon az utóbbi időben gyakran történik szerencsétlenség. Nem régiben egy fiatal ember sandolinja fordult fel ott s a napokban egy 11 éves fiu oda vitt három lovat usztatni, s a hullámok a lovakat elragadták, ugy hogy azok a vizbe is fultak, ellenben a gyermek szerencsésen a szárazra vergődött.

Verekedés volt a Dévay-kertben, mint fülhegygyel értesültünk. Nem tudjuk, kik a verők s verettek, de állitólag a verekedés nagymérvü volt. Vajjon meddig hallunk még ilyen középkori dolgokról?

Laptársunk a „Bácska“ „Rigicziai galambposta“ czimü czikkében megtámadja lapunk egyik munkatársát, s átalában szolid modorban igyekszik állitásait illusztrálni. Csak egy helyütt találtuk azt a maliczózus megjegyzést: „Nü logika!“ Mi nem felelünk a megtámadásra, azt bizzuk munkatársunkra. De a „nü logika“-féle megjegyzésre nézve annak véleményünknek kell kifejezést adni, hogy Mene-Tekel-Phares szellemdus tollából ez a csuf czélzás a zsidóságra nem csuszhatott ki. Honnan került oda a magvas állitások közé: bizon-bizon kiváncsiak vagyunk. Egyébként nem vágunk munkatársunk elé.

Csöbörből vödörbe. „Ki az a majomképü asszony ott az asztal jobb szélén? kérdé a table d'hote-nál egyik vendég szomszédjától. — „Feleségem“, válaszolá a kérdezett a legnagyobb hidegvérüséggel. — „Nem azt gondoltam“, viszonzá zavarodottan a kérdező. „hanem azt a zöld ruhást ott mellette.“ — „Az a leányom“, hangzott a felelet a vendég nagy rémületére.

Julius 1-én esti 6 óra után városunkban s hihetőleg megyeszerte rendkivüli jégesö támadt. Mogyorónyi nagyságu jégszemek ropogtak a kövezeten s a kit a jégeső utban talált, az alig tudott a jégdarabok fölött biztosan lépdelni. Ki mondhatja meg, mily károkat okozott a vetésekben? Az isten ujja ez, mely intőleg óvja az embereket, mondaná valamely fanatikus . . . De van benne valami!

A szabadkai torna-egylet f. évi julius hó 30-án Palicson országos athletikai és torna-versenyt rendez, melynek beküldött programmját a következőkben adjuk: I. Bajnoki táv-verseny. Indulás Palicsról, jelentkezés Szabadkán, érkezés Palicson. Táv. 15 km. Idő julius 30-án reggel 6—8-ig. Zárt verseny. Kihívó: Vessa György, bajnok-jelölt. Tét: 2 frt. Bánat: 2 frt. Fuss vagy fizess. A bajnokjelöltség feltétele: hogy győztes két óra alatt a kijelölt uton 15 km. akár futva, akár járva leghamarább megtegyen. Elsönek: tiszteletdij aranyserleg és egyleti ezüst érem és bajnok-jelöltség. Másodiknak: egyleti ezüst érem és elismerő oklevél. Harmadiknak; bronz érem. Minden beérkező, ki a kitüzött két órában 15 km. bejár, tölgyfa koszorut nyer. A bajnoki dijat (arany érem, serleg és „bajnoki“ czim) 3 egymás utáni nyilvános viadalban győztes nyeri el. Vezető: Piukovich János egyl. alelnök. Versenybiró: Gyelmis Gerö. II. Bajnoki távuszás. Indulás reggel 9 órakor, érkezés déli 1 órán belül. Táv: 5 km. Handicapolás nincs. Zárt verseny. Legalább kettő versenyezhet. Kihivó: Weber Frigyes. Dijak: Elsőnek: ezüst érem bajnok jelöltség, tiszteletdij ezüst serleg. Másodiknak: Egyleti ezüst érem, elismerő okmány. Harmadiknak: Bronz érem. Elindulás ugrás nélkül történik, a kötél elbocsátása által. Vezető: Pertich Mihály, egyl. alelnök. Versenybiró: Gabrovitz Ede. III. Akadály uszás. Indulás d. u. 3 órakor. Táv: ½ km. 5 gáttal, a gátak a viz felszinén uszó fenyő oszlopok, a melyek alatt az uszóknak keresztül kell uszniok vagy pedig a felett által vetniök magokat. Kihívó: Berger Vilmos. Tét: 2 frt. Bánat: 2 frt. Dijak: Elsönek: Egyleti ezüst érem. Másodiknak: Egyleti bronz érem. Harmadiknak: Elismerő oklevél. Zárt verseny. Vezető: Pertich Mihály. Biró: Vojnich Sándor. IV. Birkózás. Kihivó: Racsmány János. Tét: 2 frt. Nyilt verseny. Dijak: Elsönek: Egyleti ar. érem, tiszteletdij 5 arany elismerő oklevél. Másodiknak: Egyleti ezüst érem, elismerő oklevél Harmadiknak: bronz érem. A birkózás franczia rendszerrel vivatik. Az egyes párok sorhuzás utján határoztatnak meg és csak három összetüzés engedtetik meg. Ha ezek után egyik fél sem fekszik szabályszerüen a földön, ugy a verseny bevégzettnek tekintetik. — Az egyes párok viadala legfölebb 10 perczig tarthat. Vezető: Gyelmis Gerö. Biró: Lévai Simon, Piukovich János. V. Bajnoki kardvivás. Vetélykedik legalább három pár. Tét: 3 forint. Bánat: 2 frt. A küzdelem egész testre megy. Zárt verseny. Az övön felül minden tiszta vágás számittatik. Győző az egyes párok közül az, ki elenfelének 6 vágást hamarább adott. Az egyes párok legfölebb két perczig vivhatnak, ellenkező esetben holt versenynek tekintetik. Csak az egylet eszközeit lehet használni. Dijak. I. Egyleti ezüst érem, bajnok jelöltséggel. Tiszteletdij hölgyek dija, elismerő okirat. II. Egyleti ezüst érem. III. Egyleti bronz érem. Kihivó: Balogh Pál. Vezető: Benedek Gyula egyl. vivómester. Birák: Vojnich Sándor, Porzsolt Gyula. VI. Sulydobás. Suly 17½ klg. Minden vetélykedő a próba dobás után 3 dobást tesz, mely között a legmesszebbre dobó a győztes: Tét: 2 frt, bánat nincs. Nyilt verseny. Dijak: I. Egyleti ezüst érem, elismerő okirat. II. Egyleti ezüst érem. III. Egyleti bronz érem. Kihivó: Zákó István. Vezető: Gyelmis Gerő. Biró: Malachowszky László. VII. Ökölvivás. Legalább 3 pár vetélykedik. Zárt verseny. A küzdelem egyes párok között 3 perczig tart, egy perczuyi szünettel. Tét: 1 frt. Dijak: Elsőnek: Egyleti ezüst érem, elismerő okirat, tiszteletdij ezüst serleg. Második: Egyleti ezüst érem, Harmadik: Egyleti bronz érem. Kihivó: Kossa Miklós. Vezető: Vermes Lajos. Birók: Porzsolt Gyula, Porzsolt Jenö. VIII. Torna versenyek: Nyujtó, korlát-ugrás. Nyilt verseny, versenyezhet minden tornász, ki jelenleg valamely magyar torna-egyletnek tagja. Dijak: 1) Borostyán koszoru. 2) Babér koszoru. 3. Cserfa koszoru. 4) Tölgyfa koszoru. Kihivó: Bély Mihály. Birók: Piukovich János, Pertich Mihály, Lénárd István, Benedek Gyula, Papp István. IX. Növendékek (futó) versenye. 18 éven alul, minden egyleti növendék versenyezhet. Zárt verseny. Táv: 220 mtr. Dijak: 1) Babér koszoru, tiszteletdij ezüst érem. 2) Cserfa koszoru, tiszteletdij bronz érem. Vezető és biró: Benedek Gyula. X. Bajnoki akadályverseny. Táv: 1000 mtr. 7 gáttal. Zárt verseny. Tét: 2 frt. Bánat 2 frt. Kihivó: Donagyeau János. Dijak: Elsönek: Egyleti ezüst érem bajnoki jelöltséggel, tiszteletdij egyl. serleg. Másodiknak: Egyleti ezüst érem, elismerő okirat. Harmadiknak: Bronz érem. A gátverseny futamokban történik, egy-egy csapatban legfeljebb 6 résztvevővel. A csapatok összeállitása és a futamok sorrendje sorsolás utján határoztatik meg. Futamoknál az I-sö és második beérkezés ideje feljegyeztetik s ha düli futás lenne, ebben esetleg a másodiknak beérkező is részt vehet, ha az első izben kevesebb idő alatt ért be, mint a másik csapatból az első. Vezető: Malachowszky László. Biró: Lénárd István. XI. Mügyakorlatok. A vendég tornászok közremüködésével. Tetszés szerinti darabok adatnak elö és dijaztatnak, ha a tökély fokát közelitik meg. Kihivó: Mindszenti György. Birók: Benedek Gyula, Pap János, Lénárd István, Piukovich János, Pertich Mihály. XII. Vigasz verseny. Táv: 250 mtr. Versenyezhet minden sportmann, ki a viadal napján első dijat nem nyert. Tisztelet dijat a tagok adják Versenyszabályok 1. „A sz. t. e.“ által rendezendő versenyek az egylet választmánya alatt állanak, mely utóbbi a tételek felett határoz, a versenybirákat, a verseny bizonyságot, tehermérőt,, inditót, pálya-s egyéb intézőket kinevezi. Ezeknek rendeletei a versenyeken döntők. A versenyből eredt vitás kérdések a választmányhoz 24 óra alatt irásban föllebezhetők. 2. Táv mérték és decmétet. 3. A verseny dijak túlnyomóan tiszteletbeliek, a nevezési zárnap julius 23-án. 4. A pályára csak az bocsájtatik, ki a tételt lefizette. 5. Nevezések az egylet titkárához intézetnek. 6. Álnév alatt versenyezni tilos. 7. A választmány fentartá magának a jogot nem tagok nevezéseit (nyilt versenyekre) el- vagy el nem fogadni, miről az illeték a versenyek előtt tudósittatnak. Hallgatás elfogadásnak tekintendő. 8. Versenyzők az athletikai viadalokban kiki saját szineiben pályázhatnak, e szinek a nevezés alkalmával bejelentendők. A torna versenyeknél pedig az egyes egyleteknél előirt egyenruha szükségeltetik. XI. Külön versenyszabályok a részletes programmban tétetnek közé. Szabadka, 1882. junius 20. Pertich Mihály, egyl. elnök. Dr. Bekeffy Gyula, egyl. titkár. Dr. Sefler Sándor, verseny bizottsági titkár.

NOVELLA-TÁR.

Hogyan került meg a végrendelet?

Irta: Rónaszéky Gusztáv.

(Vége.)

Nagyanyám Ilonkával odakint még folytonosan imádkoztak én pedig unalmamban és talán a kiállott izgalmaktól megviselve, elaludtam a nagyanyám ölében s csak akkor ébredtem fel; mikor Guszti bácsi sárosan füstösen haza érkezett, s az általános ölelkezés miatt nagymama talpra állitott.

Épen azt álmodtam, hogy a csörögémet el akarja lopni valaki. De már azt nem engedem.

Sürgettem a nagymamát: Menjünk végezzük be az ebédet.

Én mentem elöl nagymamámmal. Guszti bácsi pedig karon vezette Ilonka nénit.

A látvány a mi elénk tárult — minden képzelmet felül halad; egy romhalmaz volt a szobában. Nagyanyám kétségbe esve tördelte kezeit. Ilonka ijedtében csaknem ujra tüzet kiabált — Guszti bácsi káromkodott, mint egy kocsis — könnyü volt kitalálálni, hogy ez a Hanzi müve.

Én pedig kerestem a csörögémet, de biz abból, nem volt használható egy darab sem, ott hevert a szoba közepén cserép és üveg darabokkal összevegyitve s hatalmasan leöntve eczettel olajjal. Erre aztán én is sirva fakadtam, mint a kinek legnagyobb kára esett.

Az első rémület hatása után, általános siránkozás következett, nagyanyám lerogyott egy félig épen maradt karszékbe, s zokogva kiabálta: az én szép edényeim! az én kedves findzsáim — oda vagyok, koldus vagyok — jaj meghalok! Csak ez hiányzott énnekem.

Szegény Ilonka néni alig merte vigasztalni. Guszt bácsi a romokat igyekezett összeszedni a padlóról.

Ez általános siránkozás közepette Guszti bácsi — a mint éppen az összezuzott nagy tükröt emelte ki az asztalkendők és teritők labyrintusából, mintha valami pók csipte volna meg—felkiáltott; Jézus Mari! meg van!

— Mi?

— A végrendelet!

— Hol?

— Itt a tükörben — s az üveg darabok közül rögtön elö is hozta a nagy lepecsételt levelet, a melyre a néni hosszu dülő betüivel volt odairva:

— Végremdeletem — a szeszélyes néni a tükör deszkája alá rejtette, hihetőleg, hogy a rokonok meg ne találhassák.

A siránkozásból óriási öröm lett. Guszti bácsi elkezdett tánczolni a cserép halmazon, még Ilonkát is magával ránczigálta; aztán össze-vissza csókolta a nagymamát — Ilonka nénit — még engem is a mi pedig nem esett valami nagyon az inyemre — mert nagyon szurós volt a bajusza.

A nagymama alig birta megakadályozni, hogy fel ne törje a pecsétet.

— A hatósághoz kell vinni!

— A hatósághoz, a hatósághoz! kiabálták utánna a boldogok — s lett általános öltözködés, siettek a

levéllel a hatósághoz — ennélam egészen megfeledkezve, igy aztán én hajadon fővel voltam kénytelen szaladni utánnuk — s vittük a levelet négyen.

— Meg van a végrendelet!

— — — — — — — — — — — — — —

Nemsokára fel is bontották az összes rokonság és Ilonka néni jelenlétében.

Világosan meg volt benne irva: általános örökösömmé minden vagyonom birtokosává teszem távoli rokonomat, kedves Ilonka fogadott leányomat.

Lett erre egyik részről hosszu orr — mig más részről öröm és boldogság.

* * *

Sok, nagyon sok év mult el azóta, nagymama ott nyugszik a temetőben, a szomoru tűzfák alatt. Ilonka néninek szép fehér haja van s Guszti bácsit nemsokára a második aranyhaju kis angyal fogja nagyapának szólitani.

A Hánzi még megvan; minden este büszkén huzza haza a vizhordó szereket, pedig már alig birja.

Engem sem neveznek már Gusztikának.

Guszti bácsi vagyok én már régóta.

NYILTTÉR.*)

T. Lukics tanitó urnak!

Helyben.

Fölkérjük Önt ezuttal utoljára, hogy már egy évnél is régebbi tartozását fizesse ki, különben egyéb dolgokat is kényszeritve leszünk nyilvánosságra hozni.

Tisztelettel **N. M. és P.**

*) E rovat alatt közlöttekért felelőséget nem vállal a Szerk.

Felelős szerkesztő:
MÜLLER GYULA.
Kiadók és laptulajdonosok:
Nadasch, Muzsik és Partlics.

HIRDETÉSEK.

93. Braunschweig herczegségi országos LOTTERIA,

az államtól engedélyezve s biztositva, s 6 osztályba beosztva.

Áll **100.000** eredeti sorsjegyből **50.000** nyeremény s **1** prémiából.

1	fő ny. event.	450,000 márka,		2	főnyerem.	á 12,000 márka	
1	prémia á	300,000	„	22	„	á 10,000	„
1	főnyer. á	150,000	„	1	„	á 8,000	„
1	„ á	100,000	„	4	„	á 6,000	„
1	„ á	70,000	„	65	„	á 5,000	„
3	„ á	50,000	„	3	„	á 4,000	„
1	„ á	40,000	„	107	„	á 3,000	„
5	„ á	30,000	„	313	„	á 2,000	„
2	„ á	25,000	„	623	„	á 1,000	„
2	„ á	20,000	„	948	„	á 500	„
11	„ á	15,000	„	1300	„	á 300	„

16,685. nyeremény á **250. 200. 150** stb. **Az összes nyeremények összegei: 10 millio 402.000 márka.**

Az első osztályú húzás

1882. julius 13 és 14-én

és ezekre küldött eredeti sorsjegyek

Egész	Fél	Negyed	
á 16.80 márka. o. é. 9 ft 88 kr.	á 8.40 márka. o. é. 4 ft 95 kr.	á 4.20 márka. o. é. 2 ft 50 kr.	Beleértve az arany bélyeg

a dij előre beküldése mellett. Hivatalos nyeremény-lajstromok a megtörtént húzás után rögtön

GOLDSCHMIDT SELMÁR
bank- és váltó-üzlet
Braunschweig.

3—2

	Egész	Egy fél	Egy negyed
2. oszt.	16.80 márka	8.40 márka	4.20 márka
3. „	25.20 „	12.60 „	6.30 „
4. „	25.20 „	12.60 „	6.30 „
5. „	25.20 „	12.60 „	6.30 „
6. „	16.80 „	8.40 „	4.20 „

Valóságos

végeladás!

20%-kal

a beszerzési áron alól.

Alulirottnak van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy Pestre való átköltözésem okából **valóságos végeladást** rendezek.

Üzletemben kaphatók: **ló-szerszámok, szerszám-takarók, nyergek, lovagló-kantárok, nyereg-heveder, nyereg-födők, kengyel-szijak és szán-szerszám-csengők.**

Mindenféle **női- s férfi-böröndök, uti-táskák, névjegy- és szivar-táskák** és mindennemü **erszények hallatlan olcsó áron.**

Továbbá **vadásztáskák, töltényövek, revolver-tokok, fegyver-, nadrág- és plaide-szijak, nadrág-tartó, kutya-nyakkötők, lovag- és kocsis-ostorok, eb- és inger-korbácsok, szivacsok, ló- és kocsikefék, lovag- és kocsirudaklózablák, kengyel-vasak,** mindennemü **sarkantyuk.**

Miután itt tartózkodásom már csupán rövid három hétre terjed, azért kérem a n. é. közönség minél számosabb megrendelését.

Kiváló tisztelettel **Klapka János**
szigyártó.

Budapesti üzletem a VIII. kerület, külső staczió-utcza 3. szám a Józsefvárosi templomnál.

Gutjahr és Müller

Első budapesti Trieur és rostalemez-gyár

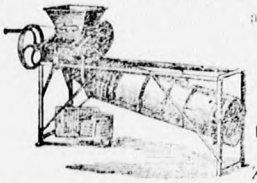

ajánlják minden gazdasági kiállitáson kitüntetett gyártmányaikat, különösen

TRIEURÖKET

bükköny és konkoly kiválasztására a különféle gabna nemekből.

Zombor és környéke számára egyedüli bizományi raktárunk:

Raichl János vasere skedőnél Zomborban,

a hol ezen Trieurök **eredeti budapesti gyári áraink** szerint kaphatók.

Budapesti gyári áraink a következők:

1. a) sz. Trieur szelelő nélkül	65 forint,	szelelővel	75 forint.		
1 sz. „ „ „	85 „	„	95 „		
2 sz. „ „ „	130 „	„	150 „		40—9
3 sz. „ „ „	160 „	„	180 „		

Felhivás

egy szerencse-kisérletre,

az **állam** által biztositott nagy pénzkisorsolásnál, a melyben

10 millio 402,000 márkát

okvetlenül nyerni kell.

Ezen legujabb pénzkisorsolás hat osztályból áll, s tartalmaz **100.000** eredeti sorsjegyet, a melyek közül **50.000** — tehát a fele — okvetlenül nyer. A legmagasb nyeremény — melya legszerencsésebb esetben nyerhető,

150.000 márkát tesz ki.

Részletenként a nyeremények következőkép vannak beosztva:

1 prám. á	300,000 m.		2 nyer. á	12.000 m.	
1 nyer. á	150,000 „		22 „	á 10,000	„
1 „ á	100,000 „		2 „	á 8,000	„
1 „ á	70,000 „		4 „	á 6,000	„
3 „ á	50,000 „		65 „	á 5,000	„
1 „ á	40,000 „		3 „	á 4,000	„
5 „ á	30,000 „		107 „	á 3,000	„
2 „ á	25,000 „		313 „	á 2,000	„
2 „ á	20,000 „		623 „	á 1,000	„
11 „ á	15,000 „		948 „	á 500	„
			stb.	stb.	

A nyeremény-húzások tervszerüleg hivatalosan vannak megállapitva.

Ezen nagy pénz-kisorsolás legközelebbi első nyereményhuzására

egy egész eredeti sorsjegy 16.80 mrka vagy o. é. 9.88 kr.
egy fél „ „ 8.40 „ „ „ 4.95 „
egy negyed „ „ 4.20 „ „ „ 2.50 „

és ezen **az állam** által biztositott eredeti sorsjegyek **a dijnak** bankjegyekben vagy póstai befizetésekben való beküldése mellett a legtávolabbi vidékekre is dijmentesen megküldetnek. Kisebb összegek postai belyegekben is beküldhetők.

Minden résztvevő megrendelésre egy hivatalos tervezetet kap, melyből épugy megláthatja a nyeremények beosztását, valamint az egyes osztályok betétjeit.

A nyeremények kifizetése gyorsan és pontosan történik, az állam biztositéka mellett.

Előreláthatólag bizton számithatni ezen fölötte **szolid alapra** fektetett vállalatnál igen nagy részvételre, a miért is kérjük, hogy minden megrendelésnek eleget tehessünk, a megrendeléseket lehetőleg **hamar** s **minden bizonnyal 1882. julius 13-ika előtt** eszközölni, miután ezen napon visszavonhatatlanul meg kezdődik a huzás.

FRANK L. és I.
bank- és váltó-üzlet
Braunschweig. 4—2

Nadasch, Muzsik és Partlics

könyv- és kőnyomdászata

ajánlja nyomdaszereit a n. é. közönségnek, melyek oly gazdagon vannak ellátva mindennemü nyomtatvány elkészitéséhez szükséges szerelvényekkel, hogy a

legfinomabban és legizlésesebben

készitendő munkák a **leggyorsabban** s **legolcsóbban** eszközöltetnek.

Vidéki megrendeléseknek pontosan, gyorsan s lelkiismeretesen teszünk eleget.

Nyomatott Nadasch, Muzsik és Partlicsnál Zomborban.